

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՐ

Մայիսի 19-ին Երևանում տեղի ունեցավ Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի ընդհանուր ժողով՝ ակադեմիկոսների, քոլլա-կից-անդամների և ակադեմիայի գիտահետազո-տական հիմնարկների ղեկավարների մասնակ-ցությամբ:

ՍՄԿԿ XXIV համագումարի արդյունքները և Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիա-յի խնդիրների մասին զեկուցումով հանդես եկավ ակադեմիայի պրեզիդենտ, ակադեմիկոս Վ. Հ. Համբարձումյանը:

— Կուսակցության XXIV համագումարը, — առաջ նա, — պատմական խոշոր իրադարձու-թյուն էր մեր ժողովրդի կյանքում: Ի մի բերե-լով այն մեծ նվաճումները, որոնց հասել է մեր երկիրը վերջին հնգամյակում և առհասարակ վերջին ժամանակաշրջանում, նա միևնույն ժա-մանակ ուղիներ մշակեց մեր հետագա զար-գացման համար:

Ընթացիկ հնգամյակի ընթացքում մեծ նշա-նակություն է տրվել մեր երկրի բնակչության բարեկեցությանը բարձրացնելու գործին: Թերե-սև սննդի արդյունաբերության զարգացման տեմպերը զգալիորեն ավելի բարձր են լինելու նախորդ հնգամյակի համեմատությամբ: Այս բոլորը պետք է կատարվի տեխնիկական առաջ-ընթացի հիման վրա, իսկ դա նշանակում է, որ պետք է շարունակեն զարգանալ ժողովրդական տնտեսության հատկապես այն ճյուղերը, որոնք ապահովում են տեխնիկական առաջադիմու-թյունը:

Համագումարում ելվեց այն հանգամանքը, որ մեր օրերում ամենամեծ դերը ժողովրդի կյանքում խաղում է տեխնիկական առաջադի-մության, տեխնիկական հեղափոխության իրա-գործման խնդիրը: Երև մեզ հաջողվի գիտա-տեխնիկական հեղափոխության նվաճումները միավորել սոցիալիստական հասարակարգի ա-ռավելությունների հետ, այն ժամանակ մենք կկարողանանք բարեհաջող կերպով լուծել մեր առաջ դրված խնդիրները: Դրանց իրականաց-ման համար մեծ անելիքներ ունեն գիտության աշխատողները, հետևաբար և մեր ակադեմիա-յի աշխատողները: Առաջին հերթին պետք է ա-մեն կերպ բարձրացնել մեր հիմնարկների աշ-խատանքի էությունը: Գիտության աշ-

խատողները ևս պետք է հետևեն իրենց նորա-գույն նվաճումների ներդրմանը, նրանք պետք է իրենց աշխատանքի արդյունքները այնպիսի վիճակի հասցնեն, որպեսզի դրանք հնարավոր լինի ներդնել ժողովրդական տնտեսության մեջ:

Նոր հնգամյա պլանը խոշոր խնդիրներ է դնում մեր հանրապետության առաջ: Այդ խնդիրների լուծումը պահանջում է ուժերի ավելի մեծ լարում Հայաստանի ամբողջ աշխատավո-րության կողմից: Այդ խնդիրները անհնարին է լուծել առանց գիտության բնագավառի աշխա-տողների լուրջ ջանքերի: Մեր գիտնականները, տեխնիկական մտավորականությունը մեծ անե-լիքներ ունեն այդ խնդիրների լուծման գործում՝ հանրապետության համար մասնավոր օգուտ բե-րելու նպատակով:

Տեխնիկական առաջադիմությունը ձեռնվում է հետևյալ հարցերի վրա՝ նոր տեխնոլոգիական պրոցեսների կազմակերպում, նոր նյութերի կամ նոր որակով արդեն հայտնի նյութերի ստեղ-ծում, նոր սխեմաների ստեղծում, որոնք պետք է ծառայեն ժողովրդական տնտեսությանը: Այս երեք բնագավառներում մենք մեծ գործ ունենք կատարելու: Այստեղ հասարակագետները նույն-պես մեծ անելիքներ ունեն, քանի որ ժամանա-կակից տեխնոլոգիան փոխում է և ողջ հասա-րակական կյանքը: Մենք գիտակցում ենք, որ մեր ակադեմիայի գիտնականները շատ մեծ պատասխանատվություն ունեն հանրապետու-թյան զարգացման համար, բայց ի՞նչ կոնկրետ նախապահներով մենք պետք է մոտեցենք մեր ինստիտուտների աշխատանքները արտադրու-թյանը, որո՞նք են այդ նախապահները: Ես կարծում եմ, որ առաջին հերթին անհրաժեշտ է բարձրացնել հետազոտությունների գիտական մակարդակը և գիտական աշխատանքի էֆեկտի-վությունը բոլոր գիտահետազոտական ինստի-տուտներում: Թույլ գիտությունը չի կարող օգ-նել արտադրությանը, կարող է օգնել միայն ուժեղ գիտությունը, որը գտնվում է անհրա-ժեշտ մակարդակի վրա: Մեր ակադեմիայում որպես աշխատանքի մակարդակի չափանիշ պետք է ընդունվի այն, ինչ գործնական նշանա-կություն ունեցող ինչպիսի՜ արդյուն է տալիս տվյալ գիտական հիմնարկը:

Մենք պետք է ավելի պահանջկոտ լինենք

մեր ինստիտուտների նկատմամբ, ինստիտուտները՝ իրենց բաժինների և առանձին աշխատողների նկատմամբ: Պետք է ամեն կերպ խրախուսել ինստիտուտներում փորձնական արտադրությունների ստեղծումը: Մենք պետք է աշխատենք նոր հնգամյակի ընթացքում լուծել գիտությունը արտադրության հետ կապելու խնդիրը:

Գիտության մեջ բոլոր հարցերը լուծվում են կադրերի լավագույն ընտրության միջոցով: Մենք պետք է չվախենանք ավելի արագ առաջ առնել երիտասարդ կադրերին, նրանց ստեղծագործական ակտիվությունը միացնելով ավագ սերնդի փորձին: Մեր ինստիտուտները պետք է հսկող են ժամանակակից սարքավորումներով, դրանք խելացիորեն ծառայեցնել հիմնական խնդիրների լուծմանը:

Խոսելով հասարակական գիտությունների բաժանմունքի մեջ մտնող հիմնարկների առաջ կանգնած խնդիրների մասին, ընկ. Համբարձումյանը ասաց. — Դեռավ պահանջները դեպի հասարակական գիտությունները մեծանում են, և մենք կարող ենք նշել, որ բաժանմունքի մի շարք ինստիտուտներ կարող են մեծ գործ կատարել մեր առջև կանգնած խնդիրների լուծման մեջ: Մեր հասարակությունը արագ փոխում է իր դեմքը՝ շնորհիվ սոցիալիստական շինարարության, շնորհիվ գիտատեխնիկական հեղափոխության: Կատարվում են չափազանց բարդ

պրոցեսներ: Հասարակական գիտությունների ներկայացուցիչները մեծ աշխատանք ունեն կատարելու այդ նոր իրադրությունը գիտականորեն վերլուծելու տեսակետից:

Այնուհետև գեկուցողը ճանգամանորեն խոսեց համալսարանի պատմական որոշումների լույսի ներքո հանրապետությունում գիտության տարբեր ճյուղերի զարգացման ուղիների մասին:

Ժողովում ելույթ ունեցան Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի ակադեմիկոսներ Ա. Ալիսանյանը, Մ. Աղայանը, Վ. Գուլբանյանը, Մ. Մանվելյանը, Ա. Շահինյանը: Նրանք խոսեցին այն մասին, որ անհրաժեշտ է գիտական հետազոտությունները էլ ավելի մերձեցնել պրակտիկային, բարձրացնել գիտական աշխատանքի արդյունավետությունը, գիտական նվաճումները արագորեն ներդնել արտադրության մեջ, ուժեղացնել ակադեմիայի և ճյուղային գիտական ճիմնարկների համատեղ աշխատանքը կոմպլեքսային գիտական պրոբլեմների լուծման ուղղությամբ:

Ընդհանուր ժողովը միահամուռ հավանություն տվեց ՍՄԿԿ XXIV համագումարի որոշումներին և Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի հիմնարկների կոլեկտիվներին կոչ արեց բոլոր ջանքերը գործադրել համագումարի առաջադրած խնդիրների հաջող կատարման համար:

Ա. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ